

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

Vizitațiunea canonică.

(Continuare).

În ziua de 6 Octombrie a. c., des de dimineață, ne adunăm la casa protopresbiterală, unde P. S. Sa ia dispozițiunile convenite pentru această zi, care este rezervată vizitațiunei canonice din comunele: *Sredișteea-mică, Jamul-mic, Mărghita-mare și Sân-Ianăș.*

Sredișteea-mică (Pârneaora)

Comună mică, dar frumusică, așezată într-o vale ascunsă a munților Vârșetului. Loc străvechiu de închinare, unde pe vremuri — chiar pe locul bisericii de astăzi — era o mănăstire.

La hotarul comunei, vr-o 20 de călăreți salută cu urale pe Arhipăstorul, iar la marginea satului, fanfara îi întâmpină cu puternice accente de marș românesc. Automobilele urcă din greu spre biserică din deal, unde este adunat întreg poporul, încurjurând pe preoții Alexandru Vărădeanu al locului, Victor Bojin și Ioan Marina, cari asistați de cei 2 diaconi episcopopești, așteaptă cu smerenie pe Arhiepiscopul ce vine întru numele Domnului. Pivile bubuie, clopotele răsună duios, iar valea se umple de uralele pline de căldură ale poporului credincios. Arhiepiscopul, vădit emoționat de dragostea ce i-se arată, împărtășește binecuvântarea Sa poporului adunat, apoi intră în sf. biserică, unde să săvârșește doxologia.

La finea slujbei dumnezeiești, preotul Al. Vărădeanu bineventează pe P. S. Sa, amintind de rolul însemnat al bisericii, odinioară mănăstire, din această comună, a cărei locuitori și-au păstrat până astăzi frumoasele obiceiuri strămoșești.

Arhipăstorul îi răspunde cu o cuvântare plină de sfaturi părintești, îndemnând pe credincioși să țină cu credință și dragoste la credința străbună și să se supună poruncilor dumnezeiești și să fie cu ascultare M. Sale Regelui și organelor sale. P. S. Sa a încheiat cu cuvintele: „Iubiții mei, toate să le faceți cu dragoste, cu credință, cu lege și cu gândul la Dumnezeu”.

Dela biserică P. S. Sa a fost condus cu lita până la casa preotului, unde s'a făcut revizia oficiului parohial și legături familiare îl leagă strâns de această comună.

hial și unde Arhipăstorul a adunat în jurul său pe fruntașii satului, interesându-se mai de aproape de toate ale lor. Cuvintele de mângâiere și îmbărbătare ale Arhiepiscopului — vedeai cu ochii — au căzut în pământ bun și nu vor întârzia să-și aducă roadele lor.

După o scurtă poposire, Prea Sfințitul și suita Sa părăsește comuna și se îndreaptă spre Jamul-mic. Banderiul, fanfara și întreg poporul a însoțit pe Arhiepiscop până la eșire din comună. N'am putea spune ce a fost mai mare: emoția Arhipăstorului, care s'a văzut ocolit de atâta dragoste fească, — ori emoția Pârneaorenților, cari se veseliau duhovnicește de vederea Arhipăstorului mult dorit.

Jamul-mic

Părăsind Sredișteea-mică, încurjurând trecem prin Sredișteea-mare, comună sârbească amestecată cu șvabi și unguri, pentru ca apoi peste o jumătate de oră să sosim la Jamul-mic.

Vr-o 25 de călăreți, la marginea satului, așteaptă deja frumos orânduți. Fanfara ne întâmpina cu puternice accente de marș românesc.

Comuna e mică, dar curat românească. Deși lipsită de mai multă vreme de păstor sufletesc, despădejdea nu s'a furișat în inima credincioșilor ei fii, cari, cu mic cu mare, așteaptă în curtea bisericii pe Arhipăstorul de mult dorit. Preoții Victor Bojin din Marcovăț și I. Marina din Voivodinț, asistați de diaconii episcopopești și încunjurați de copiii îmbrăcați în stihare, așteaptă pe Arhiepiscopul în ușa bisericii, având în mâni sf. cruce și sf. evanghelie.

Sosind Arhiepiscopul înaintea bisericii, poporul credincios îl salută cu aclamări de „Să trăiască”, cari par că nu mai vreau să ieă sfârșit; cântăreții intonează: „Pe Stăpânul și Arhiepiscopul nostru...”, iar preoții — în acordurile troparului hramului bisericii — îl conduc în sf. biserică. Rugăciunea de mulțumită o săvârșește protopresbiterul Tr. Oprea, asistat de preoții și diaconii de mai sus, iar răspunsurile le dă corul cântăreților sub conducerea învățătorului T. Cozacu.

Cuvântarea de bineventare — în numele poporului

credincios — o rostește I. Marina din Voivodinț, pe care legături familiare îl leagă strâns de această comună.

Arhipăstorul le răspunde adânc înduioșat. Le mulțumește pentru frumoasa primire ce i-s'a făcut și îi îndeamnă la tăria credinței, spulberând învățăturile sec-tarilor și combătând viciile vieții de astăzi. Le pune în vedere apoi, că nu vor mai fi multă vreme orfani, căc, în curând își vor avea păstorul lor sufletesc, care să-i mângăie și întărească cu învățăturile credinței străbune.

Intrând în sf. altar, Arhiereul a controlat cum se păstrează cele sfinte.

Dela biserică, P. S. Sa a fost condus cu litia până la casa parohială de vis à vis de biserică. Aci s'a făcut revizia oficiului parohial.

Terminată și aceasta, Arhiereul a ieșit între popor, unde a mângăiat pe cei bătrâni și a întărit cu sfaturi părintești pe cei tineri. Erau momente cu adevărat înălțătoare, ca și în biblie, văzând pe Arhipăstorul între oile sale cuvântătoare, care alergau să-i sărute dreapta binecuvântătoare și să-i soarbă — așa zicând din gură — învățăturile-i pline de dragoste părintească.

Marghita-mare

După o poposire de vre-o 1/2 oră, P. S. Sa și suita Sa a plecat spre Marghita-mare. Tot mai mult ne apropiem de frontiera despărțitoare de frați, trecem prin fața pichetelor, apoi traversăm comuna Vatina și după 20 minute sosim la Marghita-mare.

Iată și comuna de mult dorită! Comună mare, frumoasă, în care Românii sunt în preponderanță față coreligionarii lor Sârbi. Mândria națională a Românilor noștri, dospită în vremurile de luptă din trecut, apare astăzi și mai măreață. Nu știm cumă admirăm: mândria națională a acestui popor disciplinat, care s'a ridicat în fruntea tuturor, — ori căldura dragostei cu care a știut să întâmpine și să primească pe Arhipăstorul său.

Inainte de a intra în comună, ne așteaptă deja un impozant banderiu, care — la un semn dat — se orânduiește militărește în rânduri de câte patru. La marginea comunei așteaptă primarul și notarul comunei împreună cu întreg consiliu comunal, apoi fanfara și o lume de popor. Intrăm în sat, care este împodobit cu opt arcuți triumfale, întocmite din verdeață și covoare. Toate casele, deasemenea, sunt împodobite cu covoare și verdeață. Aveam impresia, că suntem într'o grădină plină de viață.

In sunetele duioase ale clopotelor dela ambele bisericii — cea românească și cea sârbească, Arhiereul este condus până la sf. biserică de un impozant convoiu, în care ordinea o țineau paznicii satului, cari cu șubele și ciomegele lor îi făceau impresia pandurilor din alte vremuri, a „pandurilor lui Tudor“ — cum foarte nimerit i-a caracterizat pâr. protopresbiter Tr. Oprea.

La biserică erau deja adunați bătrânii satului, în frunte cu membri comitetului și ai epitropiei parohiale, In poarta bisericii, în mijlocul turmei sale cuvântătoare, aștepta inimosul și harnicul preot Ioan Naia, asistat de diaconii episcopești și încunjurat de copiii îmbrăcați în stihare, având în mâni sf. cruce și sf. evanghelie.

Arhiereul, îmbrăcând mantia și luând toiagul în mână, împărtășește binecuvântarea Sa poporului adunat, apoi este condus în sf. biserică, unde se săvârșește doxologia.

Preotul I. Naia bineventează pe P. S. Sa cu o frumoasă cuvântare, zicând că în vârtoarea zilelor de astăzi nici când nu și-au pierdut nădejdea, căci Arhipăstorul lor, deși departe cu trupul, era aproape de dânsii, căci se ruga pentru întărirea și mântuirea lor, iar cu pastoralele-i dela sărbătorile Nașterii și Invierii Domnului îi îmbărbăta și îi făcea să persevereze cu mai multă tărie în dragostea de limbă și de moșie și în credința străbună.

Cu lacrimi de bucurie în ochi, îi răspunde Arhiereul, care vede în grandioasa primire ce i-s'a făcut, cinstirea bisericii noastre ortodoxe-române și cinstirea credinței noastre strămoșești. Se bucură, că tăria credinței împodobește inimile lor și-i îndeamnă să fie cu aceeași tărie și pentru toate ale neamului nostru, păzind portul și toate datinele, ca și părinții lor. Le pune apoi la inimă să fie și în viitor muncitori și păstrători, ferindu-se de luxul cel nesățios. Copiii să-și crească în frica Domnului și cu toții împreună să dea „Cesarului ce este a Cesarului și lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu“.

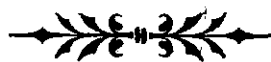
După aceasta Arhiereul a controlat cele sfinte din sf. altar, apoi a primit în naia bisericii omagiile autorităților locale.

Dela biserică, Arhiereul a fost condus cu litia până la casa parohială, unde se face revizia oficiului parohial și unde doamna preoteasă ne servește o masă bogată. In decursul mesei, fanfara a executat mai multe cântări naționale, iar corul a cântat cântări religioase, dintre care cea mai succasă a fost „Tatăl nostru...“. Laudă se cuvine membrilor acestor două instituțiuni, dar îndeosebi conducătorilor lor: Vasa Păsulă și Dimitrie Groza.

După masă Arhiereul a cercetat biserică sârbească, căci coreligionarii sârbi au invitat pe P. S. Sa să-i cerceteze și pe dânsii. Aici preotul sârbesc, ieromonahul Ilarion Kanazirov, a săvârșit o scurtă rugăciune de mulțumită, iar președintele comitetului Mita Nikolin bineventează pe P. S. Sa cu o cuvântare scurtă, dar plină de dragoste. Arhiereul nostru îi mulțumește, îndemnând pe frații sârbi să fie cu dragoste cătră frații lor români și cu toții împreună, iubindu-se întreolaltă, să fie cetățeni loiali ai M. Sale Regelui Alexandru I și ai Regatului S. H. S., căci doară împreună au suferit urgia stăpânirii oprimate.

Eșind din biserică sârbească, între uralele mulțimei, P. S. Sa a părăsit comuna, îndreptându-se spre Sân-Ianăș. Fanfara și banderiu și o mulțime de popor ne-a însoțit până la marginea comunei.

(Urmează).

Fiule, adu-ți aminte...

(Luca 16 v. 25).

Prin arșița soarelui, pe drumul prăfuit ce ducea din Ierusalim spre răsărit, către apele Jordanului, se întorsese Mântuitorul tot mai mâhnit și tot mai îngreuiat de păcatele acelora, pentru a căror răscumpărare luase chip de om, înapoi în Perea, dincolo de Jordan. Se întorsese, depărtându-se astfel de Ierusalim — unde se dusesse să ia parte la sărbătoarea „hanuca“, sărbătoarea luminilor sau a înoirii templului, — nu ca să pună între El și fariseii, cărora le dovedise cu legea și faptele sale că este fiul lui Dumnezeu și cari de aceia îl urau de moarte, o cât mai mare distanță, ferindu-se astfel de răsbunarea lor, căci „căutau iarăș să-l prindă“, ci „a mers iarăș de cea parte de Jordan în locul unde a fost Ioan botezând“, (Ioan 10. 39. 40.) ca să-și îndeplinească lucrul început prin propovăduirea învățăturilor sale mântuitoare, pe care le întrerupsese ca să ia parte la sărbătorire.

„Și a rămas acolo și se apropiau de e păcătoșii“.. zice sf. Apostol și Ev. Ioan. arătându-le calea spre mântuire. Aci înconjurat de ucenici săi cari nu-l părăseau nici o clipă, înconjurat de mulțimea dornică de un cuvânt de alinare a suferințelor, fața lui se lumina, iar de pe buzele lui, supte de oboseală și amărăciune se desprindeau cuvinte de milă, îndurare, ertare, de sacrificiu pentru oile pierdute ale casei lui Israel, umplând de uimire pe ucenicii săi cu mărinimia, ertarea și bunătatea Dumnezeiască, atitudine pe care ei, oricât se forțau, n'o puteau înțelege, mai ales în urma celor de curând suferite. Umeleau însă de bucurie și fericire pe acei cari „crezând lui“ își schimbau felul de viață; de speranță și putere pe cei ce luptau cu răutatea și nedreptatea semenilor lor. Una după alta se înfiripează pildele cu: oaia și dragma pierdută, fiul resipitor, economul necredincios, săracul Lazăr și bogatul nemilostiv, unele arătând îndurarea și ertarea, altele pedepsirea aspră și neschimbata...

Icoana Lui cu blândă înfățișare, dar cu fulgerătoare cuvinte de osândă la adresa bogaților nemilostivi ne apare aievea... În picioare, cu mâinile gata de a alina durerea, de a liniști freamătul convorbirilor, înconjurat de ucenici și

popor mai mult dintre cei săraci și năcăjiți, dornici de cuvinte de mângăere și speranță, setoși de dreptate și de pedepsirea celor îmbogățiți prin nedreptate din banul văduvei și al orfanului, iată cum ia naștere pilda cu săracul Lazăr... „Iși ascultau însăși povestea vieții lor! Suferințele sărmanului Lazăr le 'nțelegeau și amestecându-se cu ale lor storceau lacrimi... Cuvintele blânde ale Mântuitorului, erau balsam pentru sufletele lor chinute. Asigurarea fericirii din viața viitoare, singura veșnică, pedepsirea celor răi și nemilostivi, îi întăria în lupta cu durerea și lipsa...“

...Și de atunci sunt aproape două mii de ani. Parabola însă ni se potrivește tot ca și atunci! Averile, plăcerile și fericirile lumești sunt și acum singura preocupare a noastră! Acelaș sbucium, aceeaș grije și luptă pentru oile trupești, aceeaș apăsare a orfanului și văduvei, aceeaș nepăsare, dacă nu bucurie, la durerea aproapelui, aceeaș uitare și chiar alungare a nenorocitului!... Nu avem nici măcar scuza celor de atunci, căci suntem „creștini!! Cu ce o dovedim? Cu numele, căci viața noastră este „deșertăciune“ iar faptele noastre răstignesc din nou pe cruce pe Mântuitorul. În zadar ne pune biserica în față învățăturile Lui! O ocolim, iar când nu putem, o înfruntăm cu cinism. În zadar ne amintește că bunurile pământești sunt arme cu două tășuri!...

Simțurile noastre sunt mai puternice și satisfacerea lor ne place mai mult. Biserica? Învățăturile ei? Iubirea de Dumnezeu și de aproapele? Viața viitoare? Pedepsă?... gogorițe bune de speriat femeile și copiii!... zic „oamenii serioși“ și cu „simțul realității“, „înțelegători ai vremii!“... O!, „mintosule înțelegător“ adevărul e, că suntem iarbă, viermi, praf, deșertăciune, umbră și vis cu tot și toate cele ce aparțin de trup și nu ți-e frică de răspunsul dat bogatului — cu „porfiră și vison“ — pe cari tu nu le ai — din parabolă!?. Oprește-te și ascultă!... Privește viețile și compară... picătura și oceanul... și nici atât!... Ingrozește-te și schimbă-ți calea vieții! Întoarce-ți sufletul din calea pieririi! „Și ce scurtă-i viața!“... o spui singur... Ascultă, căci de nu, vei auzi și tu glasul lui Avram: „Fiule adu-ți aminte... ai luat cele bune...“.

Dumitru Popescu, Profesor.

Creștinismul creator.

C. Rudnean.

Forța morală a Creștinismului e creatoare! Ideile nobile răsărite în urma celor mai divine fapte ne face să ne gândim la tot ce Creștinismul a produs până azi.

El a făcut o nouă revelație și a schimbat mentalitatea omului egoist, reînălțând interioritatea sufletească domolind stoicismul antic făcându-l accesibil vieții creștine.

Viața creștină străbătu toate *unchiurile* pământului cu o repezeală uimitoare și legea eternă a iubirii fu dezideratul prim al lumii creștine.

Creatorul suprem — *Dumnezeu* — a creat Universul însuflețit. Universul e dovada cea mai eclatantă a puterii creatoare a Divinității...

„Dumnezeu a creat și a permis fiecăruia să creeze în măsura forțelor sale și atât cât e de puternică forța moralității“...

Creștinismul creator selecționează valorile umane și le clasează după gradul de putere creatoare a faptelor bune și a dragostei supreme...

Faptele bune sunt oglinda fidelă a oamenilor creștini conduși de *pietate și virtuți creștine*.

Mii de suflete obidite sunt alintate de învățătura sublimă a Creștinismului, ea este ca o rouă binetăcătoare care se revarsă deasupra tuturor dându-le speranțele lumii eterne...

Noi trăim în secolul creațiunilor, totuși opera noastră e prea imperfectă față de *opera desăvârșită a Creatorului*... noi ne nizuim ca să eșim din întunecatul turn al materiei și să spiritualizăm materia...

Creștinismul ca o forță creatoare își imprimă adânc viața în toate domeniile noastre — Christos veșnic trăiește în mijlocul nostru, noi îl simțim și-l trăim adânc, perpetuăm moștenirea Lui prin împlinirea actelor creștine...

Iisus Christos e esența creștinismului, căci El ne-a învățat suprema iubire ce-o datorăm Tatălui ceresc și Lumii 'n general...

Dobrogea restituta.

Cu prilejul aniversării de cincizeci de ani a Dobrogei românești reîmprospătăm memoria luptelor a căror urmare a fost încorporarea frumoasei și însemnatei noastre provincii maritime. Iată ce zice un corespondent englez martor ocular al crâncenelor lupte din jurul Plevnei, lupte cari au costat viața mai multor reprezentanți ai presei. (Intre dâșii fratele renumitului pictor de războiu Vereșceaghin. Insuș pictorul a fost rănit grav în decursul unei lupte). Autorul e anonim, corespondența de război din care extragem scrisoarea de mai jos s'a publicat pe vremuri în „Daily News“ și a fost adunată în volum încă în anul 1878 având un succes nemaipomenit până atunci. A colaborat la dânsa celebrul scriitor militar A. Forbes literat de seamă. Scenele descrise de dânsul cu ocaziunea războiului franco-german (Capitularea dela Scelan) Germanii le prezintă ca exemplu unic de obiectivitate, competență și talent literar. Iată cum se prezintă Românii opt zile după o încercare neisbutită de a ocupa o a doua redută a Griviței:

Verbica. Cuartirul general român 26 Septembrie [1877], noaptea.

Românii înaintează mereu cu lucrările lor îndreptate împotriva redutei, a doua cu o statornicie și cu o vitejie demnă de toată lauda și care e cu atât mai remarcabilă cu cât Rușii nu fac absolut nimic de partea lor. Plouă încontinuu, e noroiu îngrozitor în tranșee și pe lângă aceasta e tare frig dar soldații și ofițerii deopotrivă stau neclintiți la posturile lor, în ciuda acestor împrejurări cu o vitejie și cu o hotărîre care îmi storc admirația. Evident că și-au pus în gând să cucerească reduta doua sau să încerece un atac disperat împotriva ei. Se găsesc la o depărtare de 60 de coți, (un cot 91 centimetri) cu paralela lor a treia pe care vreau să o avanseze la o depărtare de 30 de coți dela redută, înaintând de a porni la asalt. La această scurtă distanță focul teribil al Turcilor e redus la minimum dat fiind că Turcii nu o să fie în stare să dea mai mult decât două salve înainte de a se ajunge la baionetă. Soldații români par a fi niște flăcăi curajoși și eu sunt sigur că vor cuceri reduta. Dacă Rușii ar avansa de partea lor atât de iute Plevna ar cădea înainte de două săptămâni. Dar după cum socot eu, Rușii s'au împotmolit cu desăvârșire. Par a nu avea nici un plan, nici o idee și că nu știu ce să facă mai întâiu. Așteaptă după întărituri cari ajung încet și cari când vor fi toate aicea abea vor putea folosi mai mult decât să acopere perderile suferite în bătaie și din cauza bolilor

„Calendarul Românului“ pe anul comun dela Christos 1929 a apărut la Librăria și Tipografia diecezană, de unde On. preoțime îl poate comanda.

în ultimele două luni. Cred că istoria nu ne prezintă nici un exemplu analog al unei armate strălucite într-o așa condiție de absolută neajutorare. Generalii români au dovedit cu mult mai mare vitejie și energie.....

The War Correspondence
of the „Daily News“ vol.
3. p. 101-102 Tauchnitz
Edition. Leipzig 1878.

Prin minele de cărbuni.

Mineri!

*Voi negri și trudiți
Spre seară obosiți,
Când vă slobod negrele guri
Simțiți mireasma fragedei păduri.
Orbiți de raza cea de soare
Porniți trudiți în pâlcuri rare
Prin umedele văi în spre pitite case,
Când o femeie'n calea voastră iase.*

*Mineri cu „șita“ împlinită
Spre locuința voast' dorită,
Când voi treceți în pâlcuri rare
Prin dreptul casei parohiale
Eu nu știam c'amara pâne
Și'nbrăcăminte ce de mâne
Așa de greu v'o câștigați,
Că ghemuiți prin găuri stați,
Că scotociți în adâncime
In neagra voast' întunecime,
C'anevoios ciocanul bate
Și că lucrați pe-o dungă și pe spate.*

*Vă tăvăliți în neagra voast' mocirlă
Stropiți de sus și jos de tină,
Să produceți căldură și lumină
Și altora plăcută tihnă.
Aproape faceți depărtările,
Când trenuri străbat zărilor.
Voi străluciți cărările
In noaptea cu visările,
Când în castelul fermecat
Cărbunele lumină-a dat
Eu înțeleg azi jerfa voastră mare,
Când voi treceți în pâlcuri rare
Prin dreptul casei parohiale...*

*Prin degetele trei când naforă resfir,
Mineri! eu munca voastră o admir.
Când sărutați voi dosul mânei
Cinstescu-vă pe voi și jertfa săptămânei!*

O rugăciune.

Prea Sfinția Sa Domnul Arhiepiscop și Vicariu episcopesc Filaret Musta, ne pune la îndemână rugăciunea de mai jos, făcută de episcopul Caransebeșului — de pie memorie — Ioan Popasu, care a rostit-o cu ocaziunea sfințirii sfintei cruci, ce s'a ridicat pe turnul bisericii catedrale din Caransebeș, la 8 Septembrie 1875.

Doamne Dumnezeul nostru, carele ai voit pentru înăntuirea neamului omenesc a Te restigni pe cruce, pe carea noi o punem în înălțimea sf. Tale biserici, ca pe un semn plin de binecuvântare, aducător de viață, dătător de pace și învingere, însuți caută spre ceace îți aduc Ție ale Tale dintru ale Tale, și respâlăște cu mulțimea bunătăților Tale celor cerești și pământeste tuturor cari au mijlocit îndreptarea și înfrumșetarea acestei sfinte cruci, iar pe cei ce lucrează la reșezarea ei, îi întărește și-i ferește de toată primejdia, ca și prin aceasta înfrumșetare a casei Tale să Te lăudăm și să Te prea mărim pe Tine.

Ca Ție se cade toată mărirea, cinștea și închinăciunea a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

Ș T I R I

Ziua onomastică a Regelui Mihai I.

Joi la praznicul sfinților Arhangheli Gavril și Mihail, după rugăciunea amvonului s'a oficiat Te-Deum pentru Maiestatea Sa Regele Mihai I, fiind prezenți P. S. S. Arhiepiscopul și Vicar episcopesc Filaret Musta, Autoritățile militare și civile din loc. La sfârșit s'a ovaționat pentru mișutul nostru Rege.

Constituirea comitetului societății de lectură

„Ioan Popasu“, a studenților dela Academia teologică din Caransebeș, pe anul de gestiune 1928—1929.

Comitetul societății de lectură Ioan Popasu — conform statutelor — s'a constituit în ziua de 3 Octombrie 1928. Ca președinte al societății a fost numit de către On. corp profesoral, Dnul profesor Ioan David, care a și prezidat ședința de constituire a comitetului.

Procedându-se la alegerea membrilor în comitet, au fost aleși următorii: v. președinte: Ștefan Bololoiu a. III. secretar: Brutus Belcea a. III. controlor: Vasile Crețu a. III. v. secretar: Aurel Mihailovici a. II. bibliotecar: Ioan Lupinca a. II. cassier: Ioan Vladu a. II. v. bibliotecar: Octavian Costescu a. I. v. bibliotecar

Traian Olde a. I. econom: Cornel Pițigoiu a. I. conducător de cor: Ioan Spăriosu a. I. In comisia literară: Cornel Isfan-Stan și Petru Mateș a. III. Aurel Ijacu și Petru Moiescu a. II. Pantilimon Ambruș și Traian Coșeriu a. I.

Statutele fondului preotesc de ajutorare și de permisiune al eparhiei dispun, că jumătate din venitul curat după sesiunile parohiilor vacante compete acestui fond sub întreaga durată a vacanței. Acolo însă unde după preotul răposat a rămas văduvă sau orfanș minori, un an socotit dela moarte, primește acest venit văduva și orfanii răposatului preot. La caz, că preotul, care administrează parohia vacantă, locuiește în aceeaș comună și mai are și venitele parohiei sale proprii, întreg venitul curat al sesiunii parohiale vacante are să între la acest fond.

Armată nouă în orașul nostru. Duminică în 11 Noembrie a. c. se oficiază sfințirea apei mici în piața Unirii, cu care ocazie se face cunoștința oficială a regimentului de aici, 96 Infanterie cu confrății dela „Batalionul 11 Vânători de Munte Hatmanul Luca Arbore” sosiți din Rădăuți.

Urăm fraților bucovineni și basarabeni: bun șosît în orașul nostru!

BIBLIOGRAFIE

Au apărut și se pot comanda dela Librăria diecezană din Caransebeș: **Cărțile de Religione** de Dr. P. Barbu și Pr. P. Bizerea, întocmite după Programă analitică ministerială a învățământului primar sancționatăă cu decretul regal Nr. 2244 din 25 Iunie 1925, și aprobate de Consiliul eparhiei ort. române a Caransebeșului cu ord. Nr. 4482 din 4 August 1928, — pentru:

1. Școalele de copii mici și clasa I. a școlii primare. Prețul Lei 10
2. Clasa II. și III. ale școlii primare. Prețul Lei 10
3. Clasa IV. a școlii primare. Prețul Lei 10
4. Clasele V. VI. și VII. ale școlii primare. Prețul Lei 15.

Sub tipar:

Carte de Religione pentru școalele de adulți și pentru școalele de ucenici.

Cărți de Religione pentru licee și școale normale, întocmite de aceiași autori, după noua Programă analitică:

1. Istoria Testamentului Vechiu pentru clasa I.
2. Istoria Testamentului Nou pentru clasa II.
3. Istoria bisericească pentru clasa III.
4. Istoria bisericii române pentru clasa IV.
5. Dogmele și Liturgica bisericii ortodoxe pentru clasa V.
6. Morala creștină și Dreptul bisericesc pentru clasa VI.
7. Apologetica creștină ortodoxă pentru clasa VII.
8. Metodica Religiei pentru clasa VII a școalelor normale.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

No. 190 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului judecătoriei mixte din Timișoara de sub Nr. 18764/1927 efeptuindu-se execuțiunea la 25 Februarie 1928 în favorul următoarei Firmei „Eugen Franck din Timișoara rep. prin avocatul Dr. Gheorghe Băican domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 3542 Lei — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 4000 Lei — și anume: 1. un credenț (Bufet) cu tablă de marmoră se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 1559/1928 G. pentru încasarea pretenziunilor de 3542 Lei — capital cu 12% interese din 28 August 1926 și speșele de 2050 Lei staverite până în prezent, se fixează terminul de licitație **pe ziua de 26 Noembrie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Obreja la locuința urmăritului** și toți aceia, cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881; deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octomvrie 1928.

Portărel: M. Guran

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 103 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XL din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3260/1926, efeptuindu-se execuțiunea la 15 Februarie 1927 în favorul următorilor Grau și fiul din Caransebeș reprez. prin adv. Dr. Gheorghe Băican domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1450 Lei — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 7.500 Lei — și anume: 1. un pat, 2. un dulap, 3. un lavoar cu tablă de marmoră, se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1097/1927 G. pentru încasarea pretenziunilor de 1450 Lei — capital, cu 10% interese din 13 August 1926 și speșele de 769 Lei 20 bani — staverite până în prezent, se fixează terminul de licitație **pe ziua de 26 Noembrie 1928 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octomvrie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 449 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3354/1927 efeptuindu-se execuțiunea la 1 Iunie 1928 în favorul urmăritoarei Banca Svăbească s. a. Caransebeș reprez. prin adv. Dr. Gheorghe Băican domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1029 Lei — capital și acces. mobilele sechestrare și suprasechestrare cari s'au prețuit în 8300 Lei — și anume: 1. Una teighea, 2. Un stelaj cu lădițe, 3. Un răcitor, 4. Una mașină de cusut „Pfaf“ se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3410/1928 G. pentru încasarea pretențiunilor de 1029 Lei — capital și spesele de 1603 Lei staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 26 Noiembrie 1928 la orele 12 a. m. în comuna Caransebeș, la locuința urmăriților** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceia observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octomvrie 1928.

Portărel, **M. Guran.**

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 2687/1928. c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăriitorul firma Prima Cassă de păstrare s. p. a. în Caransebeș contra urmăriitorului Nandru Ilie și soția sa născ. Balint Floarea domiciliată în Măru, la cererea urmăriitorului, Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§. 144. 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra 10/16 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Mărul din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș Nr. cf. 1323 porțiunea de sub. B. 1. 5. 6/1 — No. top. Casa' No. 179 și plăți 80 stp. prețul de strigare 32.000 lei;

No. top. 1251 Grind grădină 1 jug. 575 stp. prețul de strigare 12.500 lei;

10/16 parte din imobilul cuprins în c. f. No. 362 a comunei Marga porțiunea de sub B. 11. 19. 20. 21

— No. top. 630 Vidra fânați 61 II. cu 1.100 stp. prețul de strigare 18.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 8.000 lei capital, interese de 12% dela 25 Decemvrie 1927, spese de proces și de executare de 1727 lei, fixate până acum, spese de 495 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune, precum și pentru încasarea creanței de 51 lei 45 bani capital și accesorii a firmei Wolf Henric și fiul din Ohababistra și pentru 50.000 lei capital și acc. a firmei Sebeșana s. p. a. din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **17 Decembrie 1928 ora 10** la casa comunală a comunei Mărul.

În baza § 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (§ 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de §. 42. LX. 1881, ori să-i predă aceluiaș delegat chitanță de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§. 147. 150. 170. legea LX 1881, §. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitația, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, 11 Sept. 1928.

I. Virágh. mp. jud. cons. pentru conformitate:
L. Bria p. dir. cf.

Publicațiune.

Cercul de Recrutare Severin (Logoj), aduce la cunoștință tuturor oamenilor dela vatră, că viza livretelor în acest an va începe pe ziua de 1 Noiembrie 1928 și se va face după itinerele făcute de Cerc și trimise fiecărei comuni din raza Cercului.

Se vor prezenta la viză toți oamenii din rezervă și miliții, dela contingentul 1901 la 1925 inclusiv, precum și dispensații ca susținători de familie și dispensații medical din contingentele 1926—1901 inclusiv.

Toți oamenii sunt datori a se prezenta la viză cu livretul Md. E., iar meseriașii sau lucrătorii specialiști, vor prezenta și brevetul de maestru sau carnetul de lucrător în original.

Cei ce nu posedă livretul Md. E., se vor prezenta la viză cu orice act militar, iar neclarificații vor prezenta actul de naștere și certificatul de cetățenie.

Nu se vor prezenta la viză: Scutiții și reformații care posedă certificate de scutire și reformă, precum și acei funcționari cărora li s'au

vizat livretele Md. E. odată cu viza cectificatorilor Md. D. I. în perioada 15 Sept. 30 Oct. 1928.

Toți oamenii cari din forță majoră nu se vor putea prezenta la viză cu comuna lor, vor putea să-și facă viza în tot cursul lunii Ianuarie 1929 la reședința Cercului de Recrutare Severin (Biurul Mobilizării) în orașul Logoj.

Comandantul Cercului de Recrutare Severin:

Colonel **Brazdă**

FAGURI ARTIFICIALI

din ceară curată se află permanent în depozit și se pot comanda la

Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș

Comenzile se execută urgent.

CALENDARUL

ROMÂNULUI

pe anul

1929

anul al XLI-lea a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră Diecezană pentru prețul de 32 Lei. Calendarul Românului este cel mai vechi și mai bine redactat calendar din părțile bănățene, care și de astădată apare cu un bogat material literar, șematismul diecezei noastre, târgurile din Bănat și Ardeal etc.

Tip. și Librăria Diecezană din Caransebeș

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucată.